

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

§. 1. In quo bona & mala mors consistant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

§. 1. In quo bona & mala mors consistant.

NON sine causa, cum dixit Dauid: *mortem iustorum esse preciosam*, adiecit: *in conspectu Domini*. quia solus ipse hanc præstantiam agnoscit. quæ, ut plurimum abscondita est ab oculis hominum, eò quòd in externa specie valde similis sit mors impiorum & bonorum, nam (ut ait Salomon) *moriur doctus. similiter, ut indoctus.*

Ad cuius declarationem præmittendum est: (quod ait S. Ambrosius) *tria esse mortis genera: quædam enim est bona, alia mala, alia indifferens.* Mors *mala*, est lethale peccatum: per illud enim amittit anima vitam gratiæ & charitatis. Et de hac dixit Deus per Ezechielem: *f anima quæ peccauerit, ipsa morietur.* Mors *bona* est, ipsa iustificatio, qua peccator moritur peccato, ut viuat Deo. de qua dixit Apostolus: *quod g. consepulti sumus cum Christo per Baptismum: addit tamen: in mortem*, ut bonam scilicet fortiamur. Ad eandem verò pertinet etiã illa, quam *mortificationem* appellamus: per quam expirant vitia, ut virtutes reuiuiscant. Mors *indifferens* est, ipsa naturalis, qua anima separatur à corpore: & hæc bonæ aut malæ compellationem accipit ex duabus alijs, quibus coniungitur. Quare mors naturalis censetur mala & horrenda: quãdo coniungitur animæ, culpâ lethali mortuæ. de qua Dauid: *h mors peccatorũ pessima*: nam eius finis est alia mors, quã S. Ioan. *in mortem secundã* appellat: est aut mors æterna. At ipsa naturalis mors bona est, & amabilis, quãdo cõiungitur animæ peccato mortuo, & gratiã Dei iusticatæ, de qua idem Dauid dixit: *quod k esset preciosa*, quia eius finis est vita æterna.

Ex quo fit, ut (quemadmodum S. Agustin. perpendit) omnes homines tam boni, quã mali bonam mortem desiderent, & pro ea obtinenda Deum orent. quorũ modus loquendi, & usurpata phrasis est, ita mihi Deus det bonam mortem; aut ita Deus auerrat à me malã mortem. At peccatores peruersi plus amant mortem, quã vitam: quia amare est bene uelle; & bonam mortem habere volunt, vitam autem bonam habere non curant; mori malè timent, & malè viuere non timent: & in hoc pereunt. Cuius remedium est, ut corrigant malè viuere, & timeant malè mori. Noli, inquit, timere: non potest malè mori, qui benè vixit: fieri benè potest, ut iustus naufragio pereat, aut gladio percutiatur, aut à bestijs lanietur: & nihilominus verum est: non malè mori, qui benè vixerit: nam hæc mors, quæ videtur mala in oculis hominum, preciosa est in conspectu Dei. quemadmodum fuit mors Martyrum, quamuis horrendis cruciatibus & tormentis extincti sint. Id itaque age, ut bonam vitam habeas: & quæcunque occasio fuerit, ut ex eas de hoc corpore, mors erit bona. Exis enim ad requiem, exis ad beatitudinem & vitam æternam, quæ nõ habet timorem nec finem. si tibi bona videtur *l mors diuitis in purpura & bysso*: respice eius finem, & videbis mortem

fuisse

c. Ecd. 2. 16.

Lib. de bon
Mor. c. 1.Ezech. 18.
20.g. Rom. 6. 0.
Triplex
mors.

h. Psal. 33. 22.

i. Apoc. 20.

14.

k. Psal. 115. 15.

I.

Lib. de dis-

cipl. Chri-

stian. vel de

domo disci-

plin. c. 12.

c c

c c

Qualis vita

fuit ita.

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

c c

,, fuisse malam. quia peruenit ad tormenta, & sitim horrendam: qua ita pre-
 ,, mebatur, vt vel *aquę guttam interflamas* desideraret. Quasi mala videbitur
 ,, tibi mors iacentis pauperis ante ianuam diuitis, inter linguas canum, in fame &
 Respice fi-
 rem.
 ,, siti, micæ de mensa desiderantis: sed sine eius respice. fidei oculum in eum in-
 ,, tende: contigit mori inopem illum, & *deserri ab Angelis in sinu Abrahę* quid
 ,, proderat diuiti sepulchrum marmoreum sitienti apud inferos? quid obe-
 ,, rant pauperi panni & vlcera requiescenti in sinu Abrahę? Modo elige mor-
 ,, tem, quam volueris. dic mihi, quis bene mortuus est, & quis male? puto quia
 ,, melius ille pauper, quam ille Diues. *disces ergo bene mori, si didiceris bene vi-
 uere.* Hęc S. Augustin. qui in alio loco idem affirmat, dicens quod opera se-
 quuntur animam, quando exit ex hac vita: & quando fuerunt illa mala, mor-
 tem eius reddunt malam, quæ illa contremescit, & quærit ea effugere, indu-
 ciasque petere. tunc, quasi loquentia simul opera eius, dicent: tu nos egisti:
 opera tua sumus, non te deseremus: sed tecum semper erimus, tecumque
 pergemus ad iudicium. Quod si opera fuerunt bona, etiam mortem reddunt
 bonam, & comitantur ipsam animam, quemadmodum asseruit vox celestis
 S. Ioanni: *Beati, qui in Domino moriuntur: a modo iam dicit spiritus, vt requies-
 cant à laboribus suis: opera enim illorum sequuntur illos.*

QVARE, mala est illa mors, qua occumbit homo in certamine illo victus
 à Dæmone, tradens & subdens se ei, quod execranda eius suggestio persuade-
 bat. de quo dixit Dauid: *n constitue super eum peccatorem, & diabolus fiet à dex-
 tris eius, vt præualeat. Cum iudicatur, exeat condemnatus.* Illa tamen mors bo-
 na est & pretiosa, in qua Iustus ex Dei fauore, & Sacramentorum virtute vi-
 ctorias suas confirmat: vincens vltimas Dæmonis tentationes, Christoque
 Domino nostro vsq; ad mortem obtemperans: quam ob rem exeunti ex hac
 vita, statim (vt ait S. Ioannes) datur ei *opalmā in manibus eius*, tanquam vero
 hostium suorum victori. Ne sis ergo similis peruerso illi Balaam, qui dicebat:
p moriatur anima mea morte iustorum: cum tamen vitam duceret peccatorum;
 sed eorum vitam viue, quorum desideras mortem imitari; & assuesce hoste-
 tuum vincere, dum viuus: vt etiam de eo triumphes, quando morieris.

DENIQUE, sententia est S. Bernardi, quod mors iustorum pretiosa sit
 in conspectu Dei, aut ex causa sola, aut ex vita sola, aut ex vtraque. In Mar-
 tyribus, qui, cum fuissent magni peccatores, repente fuerunt rapti ad Mar-
 tyrium: eorum mors solum est pretiosa, propter *causam*: siquidem ob con-
 fessionem, ac defensionem fidei & religionis Christianæ mortem oppo-
 nunt: sic ostendentes amorem, quem erga Christum habent, pro quo vitam
 suam libenter exponunt. In Sanctis Confessoribus mors est pretiosa: quia
 talis fuit eorum *vita*; vt mundo & peccato mortui, soli Christo viuerent.
 Quod si iidem sanguinem suum pro eo fundant, mors eorum est pretiosissi-

ma ex

Serm. 52. ad
Frat.Lib. de va-
nitate Se-
culi. c. 1.Idem dicit
Hugo de S.
Victore. l. 1.
de anima.
c. 2.in Apoc. 14.
15.

2.

in Psal. 108. 6

o Apoc. 7. 9.

p Num. 23.
10.

3.

Serm. 24.
Paruorum.Mors tripli-
citer bona.

ma ex *utraque* parte. quamobrem duplicatum primum duplicesque palmas in celo recipient. Cum igitur dignus non sis praestantia mortis ob eius causam: da operam, ut eius praestantiam habeas, quae oritur ex vitae sanctitate: ut vel unquam palmam in gloria consequaris.

§. 2. *Triplicis mors preciosa ex vita praestantia.*

ET si preciosa sit, quaecunque mors in Dei gratia & amicitia contingat: tres tamen sunt magis preciosa: ob eminentem vitae praestantiam, cui inuituntur: quae vita, est continua quaedam preparatio ad mortem adeo preciosam. & in ea eminent tria genera iustorum, quorum proprietates depingit S. Bernardus in quodam sermone de Peregrino, aut mortuo, & crucifixo. Primi sunt iusti *seruantes*: qui etsi uiuant in *saeculo* onerati officijs & bonis temporalibus ratione sui status, cor tamen eorum illis non adhaerescit: quia admirandam illam legem Apostoli seruauit, dicentis: *quod hoc vobis dico fratres: tempus breue est: reliquum est, ut & qui habent uxores, tanquam non habentes sint; & qui flent, tanquam non flentes; & qui gaudent, tanquam non gaudentes; & qui emunt, tanquam non possidentes; & qui uiuunt in hoc mundo, tanquam non uiuant: praeterit enim figura huius mundi.* quod perinde est, ac si dixisset cum vita uestra sit breuis, omnesque res mundi tam prosperae, quam aduersae, tanquam uentus transeant: ita uiuite ut non patiamini uos eis irretiri, aut ligari. sic enim fiet, ut mors ita praeparatos inueniens, sit preciosa in conspectu Domini. Tales sunt illi iusti, qui Deo dicunt: *quoniam aduena ego sum apud te,* & PEREGRINVS: transiens per huius vitae res, quasi qui velociter currit ad aeternam; faciens quod S. Petrus consuluit, dicens: *s. Charissimi, obsecro uos tanquam aduenas, & PEREGRINOS abstinerere uos a carnalibus desideriis, quae militant aduersus animam.* Tunc (inquit S. Bernard.) uiui in hoc mundo tanquam PEREGRINVS, si uia regia diuinorum mandatorum incedas, non declinans ad dextram, neque ad sinistra; si non te immisceas: rebus terrenis, quae ad te non spectant; si nihili facias uanitates, & solatia huius mundi; si non patiaris, te a tuae carnis desiderijs raprari; si te non oneres superfluis: sed uestitu & victum habens, ne sis alijs onerari: sed omne operam dare, ut gloriosum finem tuae peregrinationi adferas. Denique si totus hic mundus tanquam exilium tibi sit, & peregrinantium hospitium: non erit tibi graue, inde exire. sed gaudebis potius, (ut S. Cyprian. dixit) ob spem ingrediendi propria tuam patriam, quae est ipse paradysus. Nam licet in mundo sis, & aduena & peregrinus, es tamen (ut Apostol. dixit) celestis aulae ciuis ac *domesticus Dei*, cum sanctis eius: ideoque semper tenebris desiderio eos uidentis, quemadmodum idem Apostol. dicebat *u dum sumus in hoc corpore, peregrinamur a Domino (per fidem, n. ambulamus, & non per speciem, aut claram uisionem) audemus autem, & bonam*

Serm. 7. in
Quadrages.

1.

1. Cor. 7.
29.

Peregrin.

1. Psa 1. 38. 13

1. Petr. 2.

Lib. de Moral.

1. Ephr. 2. 19

2. Cor. 5. 5